

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 11C/131/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814207358
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Zolotová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2017:8814207358.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudkyňou JUDr. Andreou Zolotovou v spore žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s. so sídlom Bajkalská 30, Bratislava, IČO: 31 335 004 proti žalovaným: 1/L. L., S.. XX.XX.XXXX, N. M. U.V. XXXX/XX, W. S. 2/X. L., S.. XX.XX.XXXX, N. M. S. V. XXX/XXX, W. S., t. č. S. XX, XXXXX R. L. U. R., S. o zaplatenie 19.815,36 eur prísl., t a k t o

rozhodol:

Žalovaný v 1/ rade je povinný spoločne a nerozdielne so žalovanou v 2.rade zaplatiť žalobcovi sumu 17.339,88 eur spolu s 5% ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy 17.339,88 eur od 23.05.2013 do zaplatenia priznanú už rozsudkom zo dňa 28.01.2015 , č.k. 11C/131/2014-36, a to pokiaľ sa týka žalovaného v 1/rade v pravidelných mesačných splátkach vo výške 100,- eur mesačne, ktoré sú splatné vždy do konca toho ktorého mesiaca počnúc mesiacom jún 2017 do úplného uhradenia celej dlžnej sumy, pod následkami straty výhody splátok pri omeškaní sa s niektorou zo splátok.

Žalovaný v 1/ rade a žalovaná v 2/rade sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 2.475,48 eur spolu s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 2475,48 eur od 23.05.2013 do zaplatenia a úrok z úveru vo výške 6,59% ročne zo sumy 18.834,31 eur od 23.05.2013 do zaplatenia, a to pokiaľ sa týka žalovaného v 1/rade v pravidelných mesačných splátkach vo výške 100,- eur mesačne, ktoré sú splatné vždy do konca toho ktorého mesiaca počnúc mesiacom jún 2017 do úplného uhradenia celej dlžnej sumy, pod následkami straty výhody splátok pri omeškaní sa s niektorou so splátok, pokiaľ sa týka žalovanej v 2.rade do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobca má voči žalovanému v 1./rade a žalovanej v 2./ rade nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa pôvodne podaným návrhom domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného v 1. a v 2.rade spoločne nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 19.815,36 eur, spolu s 6,59 % p.a. úrokom z úveru zo sumy 18.834,31 eur a s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy istiny 19.815,36 eur od 23.05.2013 do zaplatenia. Svoj návrh odôvodnil tým, že žalobca spoločnosť Prvá stavebná sporiteľňa a žalovaní uzavreli dňa 25.03.2011 Zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva o úvere“), v súlade s ktorou poskytol Veriteľ dlžníkovi žalovaným mimoriadny medziúver vo výške 20.000eur. Dlžník a spoludlžník sa zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať 6,59 % p.a. úrok z mimoriadneho medziúveru, pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 109,84 eur do nasporenia cieľovej sumy o stavebnom sporení pravidelné mesačné vklady v minimálnej výške 64 eur. Po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavenom sporení sa dlžník a spoludlžník zaviazali mesačne splácať stavebný úver vrátane úrokov vo výške 4,70 % p.a. v pravidelných mesačných splátkach vo výške 173,84 eur. Žalovaní boli upomínaný na riadne a včasne plnenie povinnosti zo zmluvy. Žalovaní na základe upomienok v poskytnutej lehote nedoplatili dlžné splátky. Z

dôvodu podstatného porušenia dojednaných zmluvných podmienok vyplývajúcich z článku VI. a VII. Zmluvy o úvere, odstúpil veriteľ listom zo dňa 24.04.2013 od Zmluvy o úvere a vyzval žalovaného v 1.rade ako spoludlžníka na okamžité vrátenia poskytnutých úverových prostriedkov. Odstúpením od Zmluvy o úvere vznikla dlžníkovi a spoludlžníkovi povinnosť vrátiť veriteľovi poskytnuté úverové prostriedky spolu s príslušným poplatkom a zmluvne dohodnutými sankciami. Dlžná suma ku dňu odstúpenia predstavuje sumu 19.815,36 eur a pozostáva zo sumy istiny 18.834,31 eur, z nezaplatených úrokov a poplatkov v celkovej výške 981,05 eur.

2. Žalovaní so žalobou ako takou súhlasili. Žalovaný v 1/rade požiadal o možnosť uhradiť peňažný záväzok v mesačných splátkach. Žalovaná v 2/rade sa vo veci bližšie nevyjadřila.

3. Rozsudkom zo dňa 28.01.2015, č.k. 11C/131/2014-36 súd vo veci rozhodol a to tak, že žalovaných zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 17.339,88 eur spolu s 5% ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy 17.339,88 eur od 23.05.2013 do zaplatenia, a to pokiaľ sa týka žalovaného v 1/rade v pravidelných mesačných splátkach vo výške 100,- eur mesačne, ktoré sú splatné vždy do konca toho ktorého mesiaca počnúc mesiacom február 2015 do úplného uhradenia celej dlžnej sumy pod následkami straty výhody splátok a pokiaľ sa týka žalovanej v 2/rade do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobu v prevyšujúcej časti zamietol. Žalobcovi priznal pomerné trovy konania.

4. Proti tomu rozsudku, proti tej časti, kde bola žaloba zamietnutá v prevyšujúcej časti a proti zročnosti podal žalobca odvolanie. Na základe podaného odvolania bol uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.01.2015 rozsudok v napadnutej časti zrušený. Krajský súd vo svojom odôvodnení poukázal na to, že súd prvého stupňa posudzoval celý pôvodný záväzkový vzťah ako spotrebiteľskú zmluvu aj napriek tomu, že bola uzavretá podľa Obchodného zákonníka ako je to v nej uvedené s tým, že odstúpenie od zmluvy, ktoré bolo v danom prípade vykonané zo strany pôvodného veriteľa, posudzoval súd tiež podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Citujúc ust. § 48 Občianskeho zákonníka súd prvého stupňa uzavrel, že podľa Občianskeho zákonníka sa zmluva zrušuje s účinkami od začiatku (ex tunc, § 48 ods. 2) a tým zanikajú práva a povinnosti zo zmluvy. Momentom odstúpenia od zmluvy vznikajú práva a povinnosti z porušenia práva (bezodhodné obohatenie, náhrada škody). Účastníci zrušenej zmluvy si majú navzájom vrátiť už vykonané plnenia (§ 457 OZ). Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ktoré na rozdiel od ustanovení Občianskeho zákonníka zaväzujú spotrebiteľa nad rámec povinnosti vzniknutých podľa Občianskeho zákonníka, evidentne podľa súdu prvého stupňa zhoršujú jeho postavenie. Akékoľvek rozšírenie záväzkov spotrebiteľa, vrátane platenia úrokov napriek ich zrušeniu popri vzájomnej reštitučnej povinnosti po zániku zmluvy s účinkami ex tunc, postavenie spotrebiteľa zhoršuje. Inými slovami povedané, dôsledky odstúpenia od zmluvy podľa zmluvy dohodnutej medzi účastníkmi konania sú nevýhodnejšie, ako dôsledky odstúpenia podľa úpravy v Občianskom zákonníku. Ustanovenie čl. VII zmluvných podmienok, podľa ktorého má spotrebiteľ plniť zmluvné povinnosti aj napriek odstúpeniu od zmluvy, je upravené pre žalovaných podľa súdu prvého stupňa nevýhodnejšie oproti úprave v § 48 v spojení s § 54 ods. 1, 5 a § 457 Občianskeho zákonníka. Ako vyplýva zo znenia tejto zmluvnej podmienky o odstúpení, táto zmluvná podmienka nie je podľa súdu prvého stupňa vyvážená a naopak spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Navyše je nejasná a nezrozumiteľná v kontexte s ostatnými zmluvnými podmienkami a objektívne zhoršuje postavenie žalovaných spotrebiteľov. Súd prvého stupňa mal v zmysle vyššie uvedeného za preukázaný nárok na zaplatenie istiny v sume 17.339,81 eur, teda rozdielu medzi výškou úveru a úhradami, ktoré súd započítal len na istinu. Započítanie úhrad dlžníkov veriteľom na iné považoval súd za neprijateľnú zmluvnú podmienku. V časti vo výške 17.339,81 eur považoval súd žalobu za dôvodnú a v prevyšujúcej časti istiny ako nedôvodnú zamietol. Dôvodom zamietnutia časti istiny prevyšujúcej sumu 17.339,81 eur je aj tá skutočnosť, že z výpisu z účtu vyplýva, že pôvodný veriteľ si pri vyčíslňovaní dlžnej sumy účtoval aj úroky, rôzne poplatky, pričom tak, ako je to vyššie uvedené, takéto započítaval úhrady od dlžníkov prednostne nie na istinu, čo je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pretože jednoznačne znevýhodňuje spotrebiteľa. Poukazujúc na uvedené má súd prvého stupňa za to, že na tieto nároky žalobca nemá nárok. Pokiaľ sa týka nároku žalobcu na zaplatenie riadnych úrokov vo výške 6,59 %, ktoré boli vyčíslené do žalovanej sumy, ako aj osobitne, v tejto časti považoval žalobný návrh za nedôvodný a preto ho zamietol, pretože došlo k odstúpeniu od zmluvy a žalobca nemá nárok na úroky z dôvodov, ktoré už súd prvého stupňa uviedol vyššie. Bolo preukázané podľa súdu prvého stupňa, že došlo k platnému odstúpeniu od zmluvy, v dôsledku čoho sa zmluva od začiatku zrušila a zanikli všetky práva a povinnosti s tým, že dochádza na strane žalovaných k bezodhodnému obohateniu. Citujúc ust. § 48 Občianskeho zákonníka, sa podľa súdu prvého stupňa zmluva zrušuje s účinkami od začiatku a tým zanikajú práva

a povinnosti zo zmluvy, teda aj nejaká dohoda o úrokoch. Momentom odstúpenia od zmluvy vznikajú práva a povinnosti z porušenia práva (bezodôvodné obohatenie, náhrada škody). Účastníci zrušenej zmluvy si majú navzájom vrátiť už vykonané plnenia (§ 457 Občianskeho zákonníka). Na toto plnenie súd žalovaného zaviazal, rozdiel medzi výškou úveru a úhradami, t. j. 14.288 eur. O úrokoch z omeškania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/95, keď zaviazal žalovaných na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy 19.815,36 eur od 23.5.2013 do zaplatenia.

5. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku - ďalej O.s.p., preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t. j. vo výroku o zročnosti prisúdenej istiny a príslušenstva vo vzťahu k žalovanému v 1. rade, vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, ako aj v závislom výroku o náhrade trov konania spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O.s.p.. V zmysle tohto ustanovenia odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania. Rozsah preskúmavacieho práva a povinnosti odvolacieho súdu je určený rozsahom odvolania, ktorým sa rozumejú výroky rozhodnutia súdu prvého stupňa a dôvodmi odvolania, ktorými sú námietky proti odôvodneniu napadnutého rozhodnutia v súlade s ust. § 205 ods. 2; § 205a Občianskeho súdneho poriadku. Nad rámec rozsahu dôvodov nebol odvolací súd oprávnený, ani povinný rozhodnutie súdu prvého stupňa preskúmať. Odvolací súd v zmysle ust. § 214 ods. 1, 2 O.s.p. vo veci nenariadil pojednávanie a po preskúmaní časti napadnutých výrokov rozsudku zistil, že rozhodnutie je potrebné v napadnutej časti zrušiť. Odvolaním nebol napadnutý výrok o prisúdení istiny a príslušenstva vo vzťahu k obom žalovaným (17.339,88 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 17.339,88 eur od 23.5.2013 do zaplatenia), ako aj zročnosť tejto prisúdenej istiny a príslušenstva vo vzťahu k žalovanej v 2. rade, preto rozsudok v tejto časti nadobudol v zmysle ust. § 206 ods. 2, 3 O.s.p. právoplatnosť.

6. Krajský súd v Prešove poukázal na to, že zmluva o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere, ktorú uzavreli účastníci dňa 25.3.2011, je zmluvný vzťah, ktorý sa riadi Obchodným zákonníkom, ktorý v § 497 a nasl. rieši otázky poskytovania úveru. Keďže úver bol poskytnutý fyzickým osobám (žalovanému v 1. rade a žalovanej v 2. rade), jedná sa o spotrebiteľský vzťah, preto pri posúdení nároku je potrebné vychádzať aj zo zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa. Na spornú vec nie je možné tak, ako to urobil súd prvého stupňa, aplikovať ustanovenia zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pretože podľa § 1 ods. 2 písm. a) zákona, zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcej alebo projektovanej nehnuteľnosti, dodatočnej alebo ďalšej stavebnej úpravy, dokončenia stavieb a na ich úpravu, pretože v zmluve o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere, a to v bode I. článku 2 je uvedený účel tohto úveru a stavebno spotrebiteľského úveru, ako modernizácia a obnova bytu, rodinného domu, vrátane súvisiacich drobných stavieb, bytového domu, alebo na udržiavacie práce na nich. Úverový vzťah sa riadi Obchodným zákonníkom, pričom úver bol poskytnutý dlžníkom, fyzickým osobám (žalovaným v 1. a 2. rade). Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Podľa § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Podľa ods. 2, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky. Keď je poskytnutý úver, je povinnosť platiť dohodnutý úrok z úveru, pričom v bode 2 úverovej zmluvy, je dohodnutá výška úrokovej sadzby medziúveru 6,59 p.a., pričom veriteľ je oprávnený z mesačnej splátky úrokov z medziúveru prednostne uspokojiť sankčné úroky a poplatky. Podľa § 330 ods. 3 Obchodného zákonníka, pri plnení peňažného záväzku sa započíta plnenie najskôr na úroky, potom na istinu, ak dlžník neurčí inak. Ďalšou skutočnosťou, ktorú súd prvého stupňa nesprávne posúdil, je otázka odstúpenia od úverovej zmluvy. Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Z citovanej zákonnej definície Zmluvy o úvere zreteľne vyplýva, že jej ekonomickým dôvodom je umožnenie užívania peňazí zo strany dlžníka za odplatu, ktorou je dohodnutý alebo zákonom stanovený úrok. Ide o kogentné vymedzenie, od ktorého sa zmluvné strany nemôžu odchýliť. Zmluva o úvere je záväzkový vzťah, ktorý sa bez ohľadu na povahu účastníkov spravuje Obchodným zákonníkom, a so zreteľom na túto skutočnosť je potrebné posudzovať aj všetky ostatné úkony a dojednania medzi zmluvnými stranami a ich účinky. Je správny názor súdu prvého stupňa v tom smere, že spotrebiteľské zmluvy medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi spadajú pod ochranu § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, a to aj v prípade, ak ide o tzv. absolútne obchodné právne vzťahy,

akým je vzťah založený zmluvou o úvere. Samotná skutočnosť, že tzv. absolútny obchodný vzťah je založený medzi dodávateľom a spotrebiteľom, však nezakladá automaticky pôsobnosť Občianskeho zákonníka v celom rozsahu, ale zakladá iba aplikáciu ustanovení o spotrebiteľských zmluvách. Znamená to teda, že ak je tzv. absolútny obchodný vzťah posúdený zároveň ako spotrebiteľský, použijú sa naň príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka, v tomto prípade ustanovenia o zmluve o úvere (§ 497 a nasl. Obchodného zákonníka) a ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. OZ), prípadne ustanovenia osobitných predpisov (identický teoretický právny názor je uznaný aj odbornou verejnosťou, napr. Patakyová, M. Obchodný zákonník, Komentár, 4. vydanie, Bratislava, CHB 2013, str. 1063: „pre spotrebiteľské zmluvy, ktoré sa budú spravovať Obchodným zákonníkom, sa použijú samotné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a prípadne aj jeho všeobecné ustanovenia o záväzkových vzťahoch, ak v Obchodnom zákonníku nie sú odlišné ustanovenia“, teda v prípade, ak Obchodný zákonník neobsahuje odlišné ustanovenia, ktoré majú prednosť pred všeobecnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka). Iný výklad by bol v priamom rozpore s ustanovením § 2 ods. 2 Obchodného zákonníka, ktorý výslovne upravuje nepopierateľný vzťah Obchodného zákonníka ako *lex specialis* voči Občianskemu zákonníku ako *lex generalis*, z ktorého vyplýva prednosť osobitných ustanovení Obchodného zákonníka pred všeobecnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Tento vzťah neruší ani ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Samotný Obchodný zákonník výslovne potvrdzuje, že môže existovať právny stav, kedy sa spotrebiteľská zmluva riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka (§ 266 ods. 5). Ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka určuje, že zmluvné podmienky stanovené spotrebiteľskou zmluvou, sa nemôžu odchyliť od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa. Uvedené ustanovenie však vylučuje iba určité zmluvné dojednania, nie príslušné zákonné ustanovenia, ktoré sa vzťahujú na danú spotrebiteľskú zmluvu. Žiadne ustanovenie Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách v čase uzavretia úverovej zmluvy nevylučovalo použitie Obchodného zákonníka v prípade, keď je daná priamo zákonom. V tejto súvislosti je treba poukázať aj na ust. § 13 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ktorý upravuje právo spotrebiteľa odstúpiť od zmluvy o spotrebiteľskom úvere bez uvedenia dôvodu, pričom v takomto prípade je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi istinu a úroky z tejto istiny odo dňa, keď sa spotrebiteľský úver začal čerpať, až do dňa splatenia istiny. Na toto ustanovenie odvolací súd poukazuje z toho dôvodu, že inštitút odstúpenia od zmluvy nemôže byť posudzovaný rozdielne podľa toho, či od zmluvy odstúpi spotrebiteľ, alebo od zmluvy odstúpi dodávateľ. Dôsledky odstúpenia musia byť rovnaké a takéto sú, ak sa na vzťah odstúpenia od zmluvy použije ustanovenie § 506 Obchodného zákonníka. Právna úprava odstúpenia od zmluvy v Obchodnom zákonníku je komplexnou, a preto ustanovenie Občianskeho zákonníka sa nepoužije. V tomto prípade zmluvy o úvere je osobitným ustanovením § 506 Obchodného zákonníka, podľa ktorého, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac, než dvoch splátok, alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi. Toto ustanovenie stanovuje špeciálny dôvod odstúpenia od zmluvy na strane veriteľa, ktorému vzniká právo odstúpiť od úverovej zmluvy za predpokladu kvalifikovaného omeškania dlžníka s vrátením poskytnutých peňažných prostriedkov. Odstúpením od zmluvy *de facto* dochádza k mimoriadnej splatnosti úveru a strate výhody splátok. Odstúpenie od úverovej zmluvy v zmysle ust. § 506 Obchodného zákonníka, nie je zhodné s právnym inštitútom odstúpenia od zmluvy podľa § 344 a nasl. Obchodného zákonníka a jeho právne účinky nie sú stanovené v § 351 Obchodného zákonníka. Vzhľadom na uvedený špecifický účinok odstúpenia na trvanie záväzku dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky, nedochádza odstúpením od zmluvy, ani k zániku nároku veriteľa na zmluvný úrok. Z tohto dôvodu pri odstúpení od zmluvy veriteľom pre nesplácanie úveru dlžníkom má veriteľ aj naďalej nárok na úroky z úveru, aj na sankčné úroky z omeškania (uvedený právny záver je potvrdený odbornou literatúrou, ako aj súdnou praxou, vid' napr. PR 5/96, PR 3/2002, ďalej uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 32Cdo 513/2010, 33Cdo 113/2008). Pri odstúpení od zmluvy o úvere sa nárok na vrátenie poskytnutého plnenia posudzuje podľa ust. § 506 Obchodného zákonníka, ktoré je zároveň špeciálnym ustanovením k § 351 ods. 2 Obchodného zákonníka. Aplikácia ustanovenia § 451 ods. 1, 2 a § 457 Občianskeho zákonníka, na ktoré sa odvoláva súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozsudku (vid' strana 10 prvý odsek rozsudku súdu prvého stupňa), nie je prípustná. Odvolací súd má ďalej za to, že úroky je dlžník povinný platiť po celú dobu, až do vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov (vid' PR 5/1996, PR 3/2002). Keď okresný súd zhodnotil odstúpenie od zmluvy s účinkami *ex tunc* podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, tak správne mal vychádzať z ust. § 344 a nasl. Obchodného zákonníka s účinkami odstúpenia podľa § 349 ods. 1 Obchodného zákonníka, keď účinky nastanú doručením odstúpenia protistrane. Súd prvého stupňa pri hodnotení nároku vychádzal z toho, že bol poskytnutý úver vo výške 20.000,- eur a úhrady zo strany dlžníka a spoludlžníčky boli vykonané v sume 2.660,12 eur tak, že dlh na istine predstavuje

sumu 17.339,88 eur (aj keď na strane 11 svojho rozsudku, piaty odsek zmätočne uvádza: „na toto plnenie súd žalovaného zaviazal, rozdiel medzi výškou úveru a úhradami, t. j. 14.288,- eur). Podľa názoru odvolacieho súdu je to minimálne dlh z úverovej zmluvy, pretože spôsob započítania platieb bol dohodnutý účastníkmi tak, že najprv z mesačných splátok sa uspokojia sankčné úroky, poplatky, úroky a istina. Z rozhodnutia súdu je zrejmé, že tento nárok v tejto časti (úrokov, rôznych poplatkov) zamietol z dôvodu, že sú neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pretože jednoznačne znevýhodňujú spotrebiteľa s tým však, že tieto úvahy nijako bližšie nekonkretizoval a neodôvodnil, ktoré zmluvné dojednania a ako znevýhodňujú žalovaných v 1. a 2. rade. Ak je teda požadovaných na istine 19.815,36 eur, nie je jasné, prečo rozdiel čo do priznanej čiastky 17.339,88 eur, bol súdom prvého stupňa zamietnutý a z akého právneho dôvodu. Z rozhodnutia súdu prvého stupňa nie je jasné, prečo tento zamietol nárok žalobcu na platenie úrokov, pretože je to samostatný nárok a podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. Občiansky zákonník rozlišuje samotné príslušenstvo ako úroky a úroky z omeškania a vyplýva to aj z ustanovenia § 397 Obchodného zákonníka, že ak sú poskytnuté peňažné prostriedky v určitej sume, dlžník je povinný poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky. Podľa § 502 ods. 2 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak najvyššie prípustný zákonom alebo na základe zákona. Podľa § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Z uvedenia súdu prvého stupňa nie je jasné, prečo tento zamietol návrh žalobcu na zaplatenie dohodnutého úroku poskytnutého úveru vo výške 6,59 % ročne zo sumy 18.834,31 eur.

7. Podľa ust. § 160 ods. 1 zák. č. 99/1963 O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenia sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienku zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Z citovaného ustanovenia § 160 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Určenie dlhšej lehoty však zákon nevylučuje. Súd môže zároveň určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výška a podmienky zročnosti určí tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. V prípade, ak súd povolí plnenie v splátkach, musí vždy presne určiť výšku splátok a podmienky ich zročnosti. Tento výrok musí náležite odôvodniť. Rozhodujúcim pre úvahu súdu o tom, či žalovanému (v prejednávanej veci to bol žalovaný v 1. rade), ktorého platobnú povinnosť určil, prizná výhodu splátok, budú najmä: výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovaného, v konaní prejavená snaha o plnenie záväzku, v prípade nedodržania splátok možnosť žalobcu domáhať sa ich plnenia a zároveň okolnosť, či by prípadné zdržanie plnení súdom ustanovenej povinnosti nedodržaním jednotlivých splátok nebolo vzhľadom na osobné pomery povinného žalovaného v 1. rade príliš ťaživé. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvého stupňa povolil žalovanému v 1. rade splácať žalobcovi prisúdenú istinu s príslušenstvom z tzv. mesačných splátok. Toto svoje rozhodnutie však nijako súd prvého stupňa v dôvodoch svojho rozhodnutia bližšie nekonkretizoval, preto vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie súdu prvého stupňa nemohol konfrontovať s podloženými zisteniami všetkých relevantných skutočností, ktoré by presvedčivo zdôvodnili záver súdu prvého stupňa, že v danom prípade je vhodné poskytnúť žalovanému v 1. rade možnosť plnenia v 100-eurových mesačných splátkach. Odvolací súd považuje v tomto smere odvolacie námietky žalobcu za dôvodné, nakoľko tomuto, okrem toho, že takýmto postupom súdu prvého stupňa (rozhodnutie o povolení splátok bez akéhokoľvek odôvodnenia v písomnom znení rozsudku) bola odňatá možnosť konať pred súdom, považuje rovnako za potrebné prisvedčiť odvolateľovi, že takto priznaná istina, pokiaľ by bola splácaná len žalovaným, bola by týmto hradená viac ako 14,5 roka bez zohľadnenia úroku z omeškania, čo sa javí aj odvolaciemu súdu ako neprimeraná doba, najmä pre ten dôvod, že odstúpenie od zmluvy zapríčinil okrem žalovanej v 2. rade, aj žalovaný v 1. rade nesplácaním splátok riadne (v dohodnutej výške) a včas, keď súdom prvého stupňa povolená splátka je nižšia, ako splátky dohodnuté v zmluve o úvere. Súd prvého stupňa bude preto pri posudzovaní vhodnosti umožniť žalovanému v 1. rade plnenie prisúdenej istiny aj príslušenstva v splátkach, vychádzať z aktuálnych majetkových možností žalovaného v 1. rade prihliadnúc aj na jeho uznávacie vyhlásenie, najmä sa však bude zaoberať ďalšou okolnosťou rozhodujúcou pre určenie zročnosti splátok, ktorou je výška žalobcovi prisúdenej istiny a príslušenstva. Z uvedeného dôvodu nie je zrejmé, ako sa súd prvého stupňa pri rozhodovaní o výške splátok, vysporiadal s výškou prisúdenej istiny a jej príslušenstva, keď výška priznaného plnenia je rozhodujúca a túto nemožno ignorovať ani

s prihladením na nepriaznivé majetkové pomery žalovaného v 1. rade. Priznanie plnenia v splátkach totiž znamená pre žalovaného v 1. rade exkluzívnu výhodu, pre žalobcu však táto výhoda žalovaného v 1. rade nesmie neprímerane zasahovať do jeho právoplatne priznaného práva. V danom prípade odvolací súd prihliadnuc aj na výšku doposiaľ právoplatne priznaného peňažného plnenia v tejto veci, má za to, že peňažné plnenie prisúdenej istiny a príslušenstva v mesačných splátkach po 100,- eur, ktoré súd prvého stupňa priznal vo vzťahu k žalovanému v 1. rade bez akéhokoľvek odôvodnenia v napádanom rozhodnutí, nebolo súdom prvého stupňa správne vyhodnotené vzhľadom na to, že k uspokojeniu pohľadávky žalobcu by došlo v neprímerane dlhom období a žalobca by tak nebol uspokojený v primerane dlhej dobe. Vzhľadom na tú skutočnosť, že sa súd prvého stupňa nezaoberal takýmto právnym posúdením, musel odvolací súd podľa § 221 ods. 1, písm. a) O.s.p. zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o povinnosti žalovaného v 1. rade zaplatiť žalobcovi prisúdenú istinu s príslušenstvom v splátkach (zročnosti prisúdenej istiny a príslušenstva), ďalej vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti proti oboj žalovaným a vo výroku o náhrade trov konania a v uvedenom rozsahu mu vec vráti na ďalšie konanie. Úlohou súdu prvého stupňa bude teda doplniť dokazovanie a vec právne posúdiť v zmysle vyššie uvedeného právneho názoru a potom vo veci znova rozhodnúť s tým, že v novom rozhodnutí podľa § 224 ods. 3 O.s.p. rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to návrhom na začatie konania, Zmluvou o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 25.03.2011, oznámením o odstúpení od zmluvy zo dňa 24.4.2013 adresované žalovaným, doručenkami od odstúpenia, neprevzatou zásielkou, všeobecnými podmienkami pre stavebné sporenie, výpisom z obchodného registra žalobcu, vyjadrením žalobcu zo dňa 09.01.2015, úradným záznamom na čl.25, výpisom z úverového účtu, sadzovníkom poplatkov, výsluchom žalovaného v 1.rade, doplneným dokazovaním ohľadom pomerov žalovaného, a to dokladom o PN, listom exekútorského úradu zo dňa 18.01.2017, nájomnou zmluvou zo dňa 15.06.2016, rozhodnutím ÚPSVaR z 10.10.2016, dokladom o platbe za zdravotnú starostlivosť, potvrdením o podaní daňového priznania, daňovým priznaním za rok 2015 a dokladmi nach. sa v prílohovej obálke.

9. Na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledujúci skutkový stav veci:

10. Medzi žalobcom Prvou stavebnou sporiteľňou a.s., ako veriteľom a žalovaným v 1.rade ako dlžníkom a žalovanou v 2.rade ako spoludlžníkom došlo dňa 25.03.2011 k uzatvoreniu Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere EČÚ XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej sa spoločnosť Prvá stavebná sporiteľňa a.s., zaviazala poskytnúť medziúver pod č. XXXXXXXXXXXX vo výške 20.000 eur, ktorý sa po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení, na základe ktorej bol medziúver poskytnutý a súčasne pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok zmení na stavebný úver pod č. XXXXXXXXXXXX vo výške cca 11809,80. Presná výška stavebného úveru sa mala rovnať rozdielu cieľovej sumy a nasporenej sumy pri pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení (Článok I., bod 1. zmluvy). Zmluva bola podpísaná všetkými účastníkmi zmluvného vzťahu.

11. V zmysle Článku II. zmluvy - Doba splatnosti, úročenie, vyplatenie a splácanie mimoriadneho medziúveru a stavebného úveru, dlžník sa zaväzuje splatiť poskytnutý mimoriadny medziúver vrátane úroku. Výška úrokovej sadzby mimoriadneho medziúveru je 6,59% p. a. ku dňu uzatvorenia tejto zmluvy. V zmysle bodu 1. tohto článku, do nasporenia polovice cieľovej sumy sa dlžník zaväzuje vkladať na účet zmluvy o stavebnom sporení pravidelné mesačné vklady minimálne vo výške 64 eur. Podľa bodu 2. tohto článku do pridelenia cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení sa dlžník zaväzuje splácať úroky z mimoriadneho medziúveru pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 173,84 eur, Čo sa týka stavebného úveru, dlžník sa zaväzuje uhradiť plnú výšku úveru vrátane úrokov vo výške 4,70% p. a. pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 181,84 eur.

12. Z Článku V. zmluvy - Práva a povinnosti zmluvných strán, zmluvné strany sa zaväzujú plniť všetky záväzky vyplývajúce z tejto zmluvy a zo Všeobecných podmienok a dlžník najmä všetky splátky mimoriadneho medziúveru, resp. stavebného úveru uhradiť včas a riadne.

13. V zmysle Článku VI. body 2. a 3. zmluvy - Omeškanie splácania, ak je dlžník v omeškaní so splátkou, má veriteľ právo účtovať si 3% p.a. pri stavebnom úvere a 5% p.a. úrok pri mimoriadnom medziúvere z omeškania nad dohodnutú úrokovú sadzbu zo zmeškaných splátok. V prípade omeškania dlžníka s

viac ako dvoma splátkami alebo jednou splátkou po dobu dlhšiu ako 3 mesiace je veriteľ oprávnený požadovať zaplatenie celého zostatku dlhu pred dohodnutou dobou splatnosti.

14. Podľa Článku VII. bod 1. zmluvy - Odstúpenie od zmluvy, veriteľ má právo od zmluvy odstúpiť a požadovať okamžité splatenie mimoriadneho medziúveru a stavebného úveru vrátane príslušenstva, ak nastane niektorá zo skutočností uvedených v čl. XIX. Všeobecných podmienok.

15. Podľa bodu 2. písm. i) Článku VII. zmluvy, veriteľ má právo od zmluvy odstúpiť a požadovať okamžité splatenie mimoriadneho medziúveru a stavebného úveru aj v prípade ak dlžník nespĺnil alebo porušil povinnosti vymedzené touto zmluvou alebo zabezpečovacími zmluvami.

16. V zmysle bodu 4 písm. a) Článku VII. zmluvy, pre mimoriadny úver platí navyše, že veriteľ môže od zmluvy o mimoriadnom úvere a stavebnom úvere odstúpiť a požadovať bezodkladné vrátenie mimoriadneho medziúveru a stavebného úveru v prípadoch uvedených v bode XIX. Všeobecných podmienok, ako aj v prípade, že dlžník je v omeškaní s dvomi pravidelnými mesačnými vkladmi na zmluvu o stavebnom sporení po dobu dlhšiu ako dva mesiace.

17. Podľa bodu 5. Článku VII. zmluvy, odstúpením od zmluvy nezaniká záväzok dlžníka, prípadne ručiteľa splatiť pohľadávku veriteľa vrátane jej príslušenstva.

18. V zmysle bodu 8. Článku VII. zmluvy, po odstúpení od zmluvy má veriteľ právo účtovať si pri stavebnom úvere 3% p.a. úrok z omeškania a pri medziúvere 5% p. a. úrok nad dohodnutú úrokovú sadzbu z celého zostatku dlhu.

19. V zmysle Všeobecných podmienok pre stavebné sporenie Článok XIX. bod 2. písm. a), d) a i) - Porušenie zmluvných povinností a okamžitá splatnosť, stavebná sporiteľňa môže od úverovej zmluvy odstúpiť a požadovať okamžité splatenie stavebného úveru v prípadoch ak je stavebný sporiteľ v omeškaní s viac než dvoma splátkami alebo jednou splátkou dlhšie ako 3 mesiace v zmysle § 506 Obchodného zákonníka, ak stavebný sporiteľ, spoludlžník alebo ručiteľ prestane splácať stavebný úver a ak stavebný sporiteľ nespĺňa dohodnuté všeobecné podmienky alebo nedodrží dohodnuté záväzky zmluvy o úvere.

20. Písomným odstúpením od zmluvy zo dňa 24.04.2013 spoločnosť Prvá stavebná sporiteľňa a.s. oznámila dlžníkovi, spoludlžníkovi, t.j. žalovaným, že napriek upozorneniam, riadne a včas neuhradil splátky a zostáva v omeškaní na účte stavebného sporenia s viac ako dvoma vkladmi po dobu dlhšiu ako dva mesiace a na účte mimoriadneho medziúveru s viac ako dvoma splátkami, čo veriteľ považoval za podstatné porušenie zmluvných podmienok a odstúpil od Zmluvy o mimoriadnom medziúvere č. XXXXXXXXXXXX a stavebnom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.03.2011. Zároveň požiadal o okamžité splatenie poskytnutých úverových prostriedkov v lehote 5 dní od doručenia listu. Dlžná suma ku dňu bola vo výške 19.718,82 eur. Zároveň žalovaného upozornil, že ak dlh v stanovenej lehote neuhradí, pristúpi k vymáhaniu pohľadávky v zmysle platnej právnej úpravy.

21. Z výpisu z úverového účtu vyplýva, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 20000 eur, s tým, že časť bola započítaná na poplatky. Z predmetného výpisu vyplýva, že jednotlivými splátkami bola dlžníkmi uhradená suma 2.660,12 eur.

22. Žalovaný v prvom rade uviedol, že zmluvu o úvere so žalobcom uzavrel, úver bol poskytnutý. Úver splácali, kým boli s manželkou spolu. Následne, keď manželka opustila spoločnú domácnosť, úver prestali splácať. Žalovaný v 1/rade na dotaz súdu uviedol, že žiada, aby mu bolo umožnené uhradiť dlžnú sumu v splátkach a to mesačne vo výške zhruba 100,- eur, ktoré sú zhruba v jeho majetkových možnostiach.

23. Žalovaný v 1/rade na otázku súdu, aby ozrejnil svoje osobne, majetkové a zárobkové pomery uviedol, že jeho čistý príjem je zhruba 600,- eur. Je živnostníkom, vykonáva N. V.. Jeho mesačné výdavky sú: nájomné vo výške 260,- eur, je to aj s inkasom. Býva v podnájme. Spláca leasing auta vo výške 290,- eur. Platí telefón vo výške asi 70,- eur. Maloleté deti nemá ani vyživovaciu povinnosť. S manželkou deti nemajú. Nie je vlastníkom nehnuteľnosti. Motorové vozidlo, ktoré používa, je na leasing, teda ešte nie je jeho vlastníctvom.

24. Uvedenú vec súd takto právne posúdil:

25. Podľa § 2 ods. 1 zák. č. 310/92 Zb. o stavebnom sporení (ďalej len „zákon o Stavebnom sporení“), stavebným sporením sa rozumie a) prijímanie vkladov od stavebných sporiteľov, alebo v prospech stavebných sporiteľov, b) poskytovanie úverov stavebným sporiteľom zo zdrojov fondu stavebného sporenia na stavebné účely uvedené v § 11 ods. 1 (ďalej len "stavebný úver")

26. Podľa § 7 ods. 2 Zákona o stavebnom sporení, zmluva o stavebnom sporení musí obsahovať a) identifikačné údaje o stavebnej sporiteľni a o stavebnom sporiteľovi najmenej v rozsahu údajov ustanovenom osobitnými predpismi, b) výšku dohodnutej sumy, na ktorú sa stavebné sporenie uzatvára (ďalej len "cieľová suma"), a podmienky, za ktorých môže byť zvýšená alebo znížená cieľová suma, c) výšku a časovú postupnosť vkladov stavebného sporiteľa, d) úrokové sadzby vkladov, e) podmienky a postup pri výplate vkladov, f) podmienky poskytnutia stavebného úveru po splnení podmienok stavebného sporenia vrátane podmienok poskytnutia stavebného úveru pri zvýšení alebo znížení cieľovej sumy, postup pri určení poradia poskytnutia stavebného úveru po splnení podmienok stavebného sporenia, ako aj podmienky a postup pri výplate vkladov, g) podmienky, za ktorých môžu byť práva zo zmluvy o stavebnom sporení rozdelené alebo zlúčené s právami z inej zmluvy o stavebnom sporení, h) podmienky, za ktorých možno vykonať prevod práv a povinností zo zmluvy o stavebnom sporení, i) podmienky, za ktorých možno odstúpiť od zmluvy o stavebnom sporení, j) vyhlásenie stavebného sporiteľa o uplatnení alebo neuplatnení nároku na poskytnutie štátnej prémie v rámci tejto zmluvy.

27. Podľa § 7 ods. 3 Zákona o stavebnom sporení, zmluva o stavebnom úvere musí obsahovať a) identifikačné údaje o stavebnej sporiteľni a o stavebnom sporiteľovi najmenej v rozsahu údajov ustanovenom osobitnými predpismi, b) úrokovú sadzbu stavebného úveru, c) podmienky poskytnutia a splácania stavebného úveru, d) spôsob zabezpečenia pohľadávok zo stavebného úveru, e) podmienky, za ktorých možno vykonať prevod práv a povinností zo zmluvy o stavebnom úvere, f) podmienky, za ktorých možno odstúpiť od zmluvy o stavebnom úvere.

28. Podľa § 261 ods. 3 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho časti (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716),

29. Podľa § 324 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, záväzok zanikne, ak sa veriteľovi plní včas a riadne. Záväzok zaniká tiež neskorým plnením dlžníka, ibaže pred týmto plnením záväzok už zanikol odstúpením veriteľa od zmluvy.

30. Podľa § 344 Obchodného zákonníka, od zmluvy možno odstúpiť iba v prípadoch, ktoré ustanovuje zmluva alebo tento alebo iný zákon.

31. Podľa § 345 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak omeškanie dlžníka (§ 365) alebo veriteľa (§ 370) znamená podstatné porušenie jeho zmluvnej povinnosti, je druhá strana oprávnená od zmluvy odstúpiť, ak to oznámi strane v omeškaní bez zbytočného odkladu po tom, čo sa o tomto porušení dozvedela.

32. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

33. Podľa § 501 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, veriteľ je povinný dlžníkovi peňažné prostriedky poskytnúť, ak ho o to dlžník v súlade so zmluvou požiadal, a to v dobe určenej v požiadavke, inak bez zbytočného odkladu. Ak zmluva určuje, že úver možno použiť iba na určitý účel, môže veriteľ obmedziť poskytnutie peňažných prostriedkov iba na plnenie záväzkov dlžníka prevzatých v súvislosti s týmto účelom.

34. Podľa § 502 ods. 2 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

35. Podľa § 503 ods. 1, 2 a 3 Obchodného zákonníka, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky. Dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

36. Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadala.

37. Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

38. Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

39. Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

40. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

41. Podľa § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

42. Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

43. Podľa § 53 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia

alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

44. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

45. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak je v spotrebiteľskej zmluve predmetom záväzku poskytnutie peňažných prostriedkov za neprimeranú odplatu, súd môže odplatu znížiť; prihliadne pritom najmä na odplaty poskytované bankami pri spotrebných úveroch. Ak súd rozhodne o znížení odplaty za poskytnuté peňažné prostriedky a spotrebiteľ splnil svoj záväzok vo väčšom rozsahu, ako bol podľa rozhodnutia súdu povinný, dodávateľ je povinný bez zbytočného odkladu vrátiť spotrebiteľovi plnenie, ktoré presahuje výšku poskytnutých peňažných prostriedkov a primeranej odplaty.

46. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

47. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

48. Podľa § 365 Obchodného zákonníka, dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a v čas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

49. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

50. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

51. Podľa § 3 ods. 1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

52. Súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania pri posúdení pôvodného záväzkového vzťahu ako spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, kde sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

53. Nepochybne zmluva uzavretá medzi žalobcom a dlžníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

54. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil

dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmlúvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

55. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmlúvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemeší.

56. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmlúvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmlúvách, ďalej len „smernica“).

57. Po opätovnom prejednaní a s poukazom na pokyn Krajského súdu v Prešove vysloveného v hore citovanom uznesení, súd vyhovel žalobe aj vo zvyšku, teda v tej, ktorú zamietol pri predchádzajúcom rozhodnutí.

58. Aj napriek tomu, že ide o úverovú zmluvu, ktorá sa riadi režimom Obchodného zákonníka, ako už súd uviedol vyššie, v danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaní ako spotrebiteľia, pričom obsah zmluvy bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaných privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka úprava ktorých je v Občianskom zákonníku pre spotrebiteľa výhodnejšia.

59. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že je nesporné, že medzi žalobcom a dlžníkom, spoludlžníkom došlo k uzavretiu Zmluvy o stavebnom úvere a Zmluvy o mimoriadnom medziúvere, na základe ktorej veriteľ poskytol dlžníkovi mimoriadny medziúver vo výške 20.000 eur. Úver dlžníci čerpali, čo žalovaní potvrdili. Do pridelenia cieľovej sumy, ktorá vyplýva zo Zmluvy o stavebnom sporení, sa dlžníci zaviazali pravidelne mesačne splácať 6,59% p.a. úrok z mimoriadneho medziúveru pravidelnými mesačnými vkladmi v minimálnej výške 109,84 eur a do nasporovania cieľovej sumy o stavebnom sporení sa dlžník a spoludlžník zaviazali vkladať na účet zmluvy o stavebnom sporení pravidelné mesačné vklady vo výške 64 eur. Po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení sa dlžník a spoludlžník zaviazali splácať stavebný úver vrátane úrokov vo výške 4,70 % p.a. v pravidelných mesačných splátkach vo výške 173,84. V dôsledku neplnenia svojich povinností, vyplývajúcich z jednotlivých zmlúv veriteľ, žalobca listom zo dňa 24.04.2013 odstúpil od Zmluvy o úvere a vyzval dlžníka a spoludlžníka na okamžité vrátenie poskytnutých úverových prostriedkov. Keďže dňa 24.04.2012 veriteľ, žalobca od zmluvy odstúpil, vznikla dlžníkovi a spoludlžníkovi povinnosť poskytnuté finančné prostriedky vrátiť. Z výpisu vyplýva, že celkovo žalovaní uhradili sumu 2660,12 eur.

60. Aj napriek uvedenému súd posudzoval celý pôvodný záväzkový vzťah a vychádzal v zmysle citovaných zákonných ustanovení z toho, že ide o spotrebiteľskú zmluvu aj napriek tomu, že bola

uzavretá podľa Obchodného zákonníka, ako je to v nej uvedené. Odstúpenie od zmluvy, ktoré bolo v danom prípade vykonané zo strany pôvodného veriteľa posudzoval súd tiež podľa príslušných ustanovení ObZ vzhľadom na vyslovený právny názor odvolacieho súdu.

61. Podľa čl. VII. zmluvy bod 1 „veriteľ má právo od zmluvy odstúpiť a požadovať okamžité splatenie mimoriadneho medziúveru a stavebného úveru vrátane príslušenstva, ak nastane niektorá zo skutočností uvedených v čl. XIX. Všeobecných podmienok.“

62. Podľa čl. VII. zmluvy bod 6 „odstúpením od tejto zmluvy nezaniká ani právo veriteľa požadovať zmluvne dohodnuté úroky až do zaplatenia celej pohľadávky.

63. Podľa čl. VII. zmluvy bod 10 „v prípade odstúpenia od tejto zmluvy sa splatná istina, nezaplatené úroky a poplatky zúčtujú do jednej sumy, ktorá sa ďalej úročí v súlade s bodom 8. čl. VII. tejto zmluvy.

64. Po opätovnom prejednaní a s poukazom na pokyn Krajského súdu v Prešove vysloveného v hore citovanom uznesení súd považoval žalobu za dôvodnú v celom rozsahu a preto vyhovel žalobe aj vo zvyšku, teda v tej časti, ktorú zamietol pri predchádzajúcom svojom rozhodnutí.

65. Súd mal v zmysle vyššie uvedeného za preukázaný nárok na zaplatenie vlastne celej istiny v žalovanej sume, ktorá nepochybne vyplýva z predloženého výpisu.

66. Pokiaľ sa týka nároku žalobcu na zaplatenie riadnych úrokov vo výške 6,59 %, ktoré žiadal žalobca, súd považoval vzhľadom na právny názor odvolacieho Krajského súdu za dôvodný a preto mu tiež vyhovel.

67. Súd taktiež vzhľadom na to, že dôvodná je celá dlžná žalovaná suma, mal za to, že je dôvodný v zmysle citovaných zákonných ustanovení aj úrok z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej sumy 19.815,36 od 23.05.2013 do zaplatenia. Súd po vykonanom dokazovaní považoval žalobu za dôvodnú aj v tejto časti.

68. Keďže súd považoval žalobu za dôvodnú v celom rozsahu a keďže časť už bola súdom žalobcovi priznaná týmto rozsudkom súd rozhodol už len o zvyšnej časti, ktorá bola uznesením Krajského súdu zrušená, tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

69. Zároveň sa súd v zmysle pokynu Krajského súdu opätovne zaoberal žiadosťou žalovaného v 1. rade o povolenie splátok ohľadom sumy priznanej rozsudkom zo dňa 28.01.2015.

70. Súd, čo sa týka sumy priznanej rozsudkom zo dňa 28.01.2015, opätovne dospel k záveru, že žiadosť žalovaného o povolenie splátok je dôvodná.

71. Odvolací súd poukázal, že súd prvého stupňa bude preto pri posudzovaní vhodnosti umožniť žalovanému v 1. rade plnenie prisúdenej istiny aj príslušenstva v splátkach, vychádzať z aktuálnych majetkových možností žalovaného v 1. rade prihliadnúc aj na jeho uznávacie vyhlásenie, najmä sa však bude zaoberať ďalšou okolnosťou rozhodujúcou pre určenie zročnosti splátok, ktorou je výška žalobcovi prisúdenej istiny a príslušenstva. Priznanie plnenia v splátkach totiž znamená pre žalovaného v 1. rade exkluzívnu výhodu, pre žalobcu však táto výhoda žalovaného v 1. rade nesmie neprímerane zasahovať do jeho právoplatne priznaného práva. V danom prípade odvolací súd prihliadnúc na výšku doposiaľ právoplatne priznaného peňažného plnenia v tejto veci, mal za to, že peňažné plnenie prisúdenej istiny a príslušenstva v mesačných splátkach po 100,- eur, ktoré súd prvého stupňa priznal vo vzťahu k žalovanému v 1. rade bez akéhokoľvek odôvodnenia v napádanom rozhodnutí, nebolo súdom prvého stupňa správne vyhodnotených vzhľadom na to, že k uspokojeniu pohľadávky žalobcu by došlo v neprímerane dlhom období a žalobca by tak nebol uspokojený v primerane dlhej dobe.

72. Súd po preskúmaní osobných, majetkových a zárobkových pomerov žalovaného v 1. rade zistil, že žalovaný v 1. rade je poberateľom dávky v hmotnej núdzi, má síce stále registrovanú živnosť, no je po infarkte a je práce neschopný, jeho príjem je veľmi nízky, a to 152,10 eur mesačne. Mesačne platí nájom v sume 185,77 eur a elektrinu 36 eur a 21 eur na zdravotnú starostlivosť, pričom iný majetok väčšej hodnoty nemá. Nehnutelnosti nevládni a motorové vozidlo, ktoré používa je na leasing. Je rozvedený.

Má ďalšie dlhy, ktoré však vzhľadom na nedostatok finančných prostriedkov neplatí, súdu predložil list od súdneho exekútora a tiež aj listiny k príjmom a výdavkom, ktoré preukazujú jeho tvrdenia.

73. Súd, preto opätovne po zhodnotení týchto jeho pomerov, opätovne povolil žalovanému v 1.rade splátky, ktoré korešpondujú s jeho vyjadrením a vzhľadom na jeho objektívne nepriaznivú situáciu uhradiť dlžnú sumu v primeraných splátkach, tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku. S tým, že súd podotýka, že v prípade omeškania sa žalovaného čo i len s jednou splátkou, žalovaný v 1.rade svoju výhodu splátok stratí a stáva sa splatným celý dlh naraz. V tomto prípade sa žalobca môže domáhať vymoženía celej sumy naraz. Navyše jej vymoženie naraz celej dlžnej sumy sa môže žalobca domáhať aj od žalovanej v 2.rade ako solidárneho dlžníka.

74. Čo sa týka žalovanej v 2.rade, jej žiadosti o splátky súd nevyhovel, pretože žiadaným hodnoverných spôsobom nepreukázala svojej osobné, majetkové a zárobkové pomery, strohá žiadosť nestačí.

75. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

76. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

77. Keďže súd žalobe vyhovel v celom rozsahu vzhľadom na uvedené, súd v zmysle citovaných zákonných ustanovení rozhodol o nároku žalobcu na náhradu trov konania v pomere 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde vo Vranov a nad Topľou písomne v dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 SCP). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť (§ 365 CSP) len tým, že

- a)neboli splnené procesné podmienky,
- b)súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c)rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d)konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e)súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f)súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g)zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h)rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.